

Opbygning af en ny verden fra asken af de gamle, suveræne nationer en fælles fremtid. Helga Zepp-LaRouches tale til et møde i NYC den 21. marts

Den 21 marts.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag! Lad mig tale om corona-pandemien. Hvad der kan forventes; hvad der kan gøres; og hvordan en reel løsning ville se ud.

Det er åbenlyst et uhyre alvorligt øjeblik, og mange mennesker er vågnet op og har indset, at intet efter denne pandemi vil være, som det var før, fordi nogle af de grundlæggende aksiomer bag måden vi tænker på netop nu, er i gang med at blive knust. Mange spørgsmål er stadig ubesvarede, og en løsning er naturligvis ikke kommet til syne endnu.

Men lad mig begynde med en egentlig reference til det, som jeg lige sad og læste i Washington Post. De rapporterer, at repræsentanter fra sundhedssektoren i New York og Californien, nu opfordrer til at begrænse testningen af coronavirusset til sundhedspersonale og smittede personer som er indlagt, i et forsøg på at spare på de for få værnemidler, såsom masker, ventilatorer, senge for intensiv behandling, osv. Ellers ville muligheden for at kontrollere smitten gå tabt, og hele situationen ville gå ind i en ny fase. Dog tror jeg ikke at dette er det sidste ord, eftersom Trump fredag for en uge siden holdt en pressekonference foran Det hvide Hus, hvor alle direktører fra apoteker og medicinale firmaer deltog, og bekendtgjorde, at der ville sættes en masseproduktion af

testsæt i gang, og at parkeringspladserne for disse steder ville blive omorganiseret til "drive-thru"-testning. Jeg syntes, at dette var et meget vigtigt skridt, og at det faktisk går i præcis den rigtige retning. Hvis vi ser på hvad der skete med coronaviruset i Kina, f.eks. i Wuhan, hvor udbruddet begyndte, havde de succes med at stoppe spredningen. To tusinde personer er døde fra januar til nu, og så, for tre dage siden, var der nul nye tilfælde. Dr. Tedros, som er præsident for Verdenssundhedsorganisationen (WHO), gav et råd til al sundhedspersonale i verden, og sagde at den bedste måde at bekæmpe denne virus på er at teste, teste, teste. Mange andre sundhedsrepræsentanter har konkluderet, at den bedste fremgangsmåde er gennem proaktiv testning, for at identificere potentielt smittede personer, isolere dem, og sætte dem i karantæne; ikke sende dem hjem, ikke selv-isolation, men reel karantæne.

Jeg tror at denne lære er absolut afgørende, fordi den beviser, at et udbrud kan stoppes. Dette blev ikke kun opnået i Wuhan, men også i en lille by i Italien, byen Vò, som har 3300 indbyggere, hvor de første dødsfald i Italien skete. De begyndte øjeblikkeligt at teste alle, genteste, fandt de smittede personer, sporede hvem de havde været i kontakt med, og satte dem i karantæne. Og nu er smitten i Vò blevet stoppet. Så jeg mener virkelig at dette er meget vigtigt. Tydeligvis er grunden til at der ikke er den samme fremgangsmåde overalt den, at der ikke er nok testudstyr. Verdenssundhedsorganisationen har lige offentliggjort, at de har uddelt 1,5 millioner testpakker verden over, men at der faktisk er brug for 100 millioner. Dette foregår sammen med mange andre skridt, f.eks. at alle er i fuld gang med at udvikle vacciner, osv. Det vil jeg vende tilbage til om et øjeblik.

Angående Kina, hvis man blot tænker over det, er der denne utrolige anti-Kina-kampagne, som foregår i USA og andre steder, men specielt i USA, hvor folk snakker om Wuhan-

virusset, Kina-virusset. Jeg har ikke engang lyst til at gentage alle de ækle ting, som der er blevet sagt om Kina. Men jeg ønsker at I stopper op et øjeblik, og tænker. Da Kina, som muligvis begik nogle fejl ved ikke at anerkende problemet, og pga. dette mistede en eller to uger; men efter at den centrale regering i Kina erkendte problemets omfang, foretog man de mest drakoniske skridt mulige. De lukkede byen Wuhan og provinsen Hubei ned; og satte reelt set 60 millioner personer i karantæne. De indførte de mest strikse regler overhovedet. Det var kun tilladt familier at handle ind hver tredje dag; kun ét familiemedlem. Det var på ingen måde tilladt at bevæge sig rundt. De lukkede al produktion ned, og jeg tror de byggede 22 hospitaler alt i alt, flere intensivafdelinger på en uge. Nogle af dem har de allerede taget ned, fordi der ikke længere er brug for dem, da de var midlertidige hospitaler. Men med denne fremgangsmåde var de succesrige.

Hvis vi husker den umiddelbare pressedækning, og det som politikere sagde, at Kina fratager dig dine menneskerettigheder, "sikke et diktatur". Der var et fuldstændig vanvid om dette. Nu, to måneder senere, efter at Kina virkelig gjorde verden en tjeneste de to efterfølgende måneder, kigger vi rundt, og hvad ser vi? Vi ser, at regeringerne i Europa og USA ikke virkelig brugte disse to måneder til at forberede sig, for at begynde en hastemobilisering for produktion af testudstyr, ventilatorer, beskyttelsesmasker, beskyttelsesdragter, senge til intensiv pleje. Men de begyndte meget langsomt. Rent faktisk sagde Tysklands sundhedsminister Spahn i begyndelsen af pandemien: "Årh, denne virus vil ikke komme til Tyskland." I januar sagde han, at det tyske sundhedssystem er fuldt forberedt, at der ikke var noget at være bekymret for. Nu har folk pludselig travlt, fordi de ikke har brugt tiden til virkelig at begynde en fuld mobilisering.

Hvis man imidlertid betragter Italien netop nu, er der allerede flere mennesker døde af COVID-19 end i Kina.

Sundhedssystemet er fuldstændig overvældet i den nordlige del af Italien, i Lombardiet-regionen, i Bergamo. Måske har I allerede set de horrible billeder, hvor hæren nu hjælper med at bringe ligene væk, fordi de er så overvældede, og ikke kan håndtere det mere. Disse er scener fra det 14. århundrede; dette er hvad der skete under Den sorte Død. Boccaccio beskrev dette i Decameron. Vi har nogle medlemmer i det nordlige Italien, og de rapporterer om folks absolutte desperation lige nu, fordi dødsfaldene bliver for mange.

Men hvad er resultatet? Nu handler regeringerne mere eller mindre præcis ligesom Kina gjorde i januar. De har indført en nedlukning i Italien, i Spanien, i Frankrig. I Tyskland er dette allerede i sket i Bayern, i Saarland, i byen Dresden, og i går i fjernsynet sagde de, at folk må forvente, at hele Tyskland vil blive lukket ned i begyndelsen af ugen. Åbenlyst gjorde Kina noget rigtigt, og ingen snakker om overtrædelser af menneskerettigheder i disse europæiske lande lige nu, fordi alle ved, at jo hurtigere man handler, desto bedre. Frankrigs fagforening for sundhedspersonale og organisationen for unge læger har sagsøgt den franske regering for ikke at have gennemført strikte foranstaltninger nok. De siger at den eneste måde, hvorpå problemet kan kontrolleres, er ved at gøre præcis dette

Naturligvis kræver dette et helt sæt forskellige foranstaltninger. Jeg tror, at testningen... testning så bredt som muligt... gentestning, det er klart den allerførste betingelse. Man bliver nødt til at lukke hele samfundslivet ned... økonomien. Man må lukke det ned for en vis periode. Men det indebærer selvfølgelig en hel række problemer. Det må forventes, at denne pandemi, fordi det er et verdensomspændende fænomen, må besvares med en fuldstændig ændring i verdenssystemet. Fordi den ikke kan håndteres under de nuværende omstændigheder.

Det er nu den samstemte opfattelse hos mange af de førende eksperter, som professor Drosten, der er virolog på Charité

Hospital i Berlin, en ekspert, der sagde, at de var nødt til at revidere tanken om, at virusset vil bremse op i løbet af foråret og sommeren på grund af sommertemperaturerne; der vil forekomme bølger af virusmutationer. Og at virusset, i den periode som er vinterperioden for den sydlige halvkugle, spreder sig hurtigere på kontinenter som Afrika eller Latinamerika, asiatiske lande, og det er virkelig noget, der må tages højde for. Hvis man ser på situationen i Afrika, og professor Drosten sagde, at denne pandemi nu udvikler sig parallelt i alle lande i verden, og har netop nået Sydvestasien, som har en tæt forbindelse til Afrika – og disse lande har ingen chance for social isolering. De har ingen chance for at vaske hænderne. De kan [godt] vaske hænderne, men der er 2 milliarder mennesker på planeten, som ikke har adgang til rent vand. Professor Drosten sagde, at vi mellem juni og august vil se billeder, som vi hidtil kun kender fra film. Vi vil se scener, som han ikke engang kan forestille sig, og han er usikker på, hvordan det vil påvirke os. I Afrika – alene i Sydafrika er der flere millioner mennesker, der er HIV-inficeret. 60 % af disse har desuden tuberkulose. Det er tydeligvis folk i kategorier med høj risiko. I Afrika alene er der 60 millioner børn, der er underernærede, og så er der græshoppeplagen, som spreder sig. Der er allerede en sultkatastrofe i mange afrikanske lande; så man kan forestille sig, hvilken ødelæggelse dette vil forårsage i Afrika; og rapporterne vi får fra Latinamerika går stort set i samme retning.

Denne pandemi vil selvfølgelig vende tilbage. Den vil aldrig gå helt væk, men vil komme forstærket tilbage til efteråret; og det er meget usandsynligt, at vi vil have en vaccine på det tidspunkt – måske vil vi have terapeutisk medicin, som vil give en vis lettelse for de mildere tilfælde – men denne 'ting' vil forblive med os. Et af de store problemer er selvfølgelig, at man i den indledende fase er nødt til at lukke økonomien ned, fordi kontakten mellem mennesker under de nuværende omstændigheder må minimeres. Jo mere der lukkes ned

jo større er chancerne for at inddæmme den. Men når disse forholdsregler forhåbentlig har succes, ligesom nu er tilfældet i Kina, er man nødt til at genåbne økonomien, og i det omfang man gør det, er der fare for en genopblussen af pandemien. Så dette vil ikke forsvinde så let, men vil, efter hvad eksperterne siger lige nu, sandsynligvis blive her indtil sommeren 2021; fordi det forventes, at det vil vare så længe at udvikle en vaccine. Der arbejdes nu på verdensplan på omkring 20 forskellige vacciner, men denne proces kan ikke bare forkortes, netop af den grund som blev udtrykt af Dr. Mike Ryan fra WHO. Han sagde, at der kun er én ting farligere end en slem virus, og det er en dårlig vaccine; og at vi skal være meget omhyggelige med at indsprøjte noget i verdensbefolkningen i potentielt massivt omfang, når man ikke kender alle virkningerne af det.

Det har åbenlyst absolut høj prioritet at arbejde på en vaccine, og denne vaccine skal, når først den eksisterer, stilles til rådighed for alle. Den må være tilgængelig for hele verden. En meget vigtig komponent i dette lige nu er Kina, der klarer sig bedre – de har nye tilfælde, men mest fra folk der kommer tilbage fra andre lande. De har aktiveret, hvad Dr. Tedros allerede bekendtgjorde under talen på 'World Belt and Road Forum i 2017' i Beijing, som jeg deltog i, nemlig en Health Silk Road ('Sundheds-silkevej'). Han sagde, at der må være et internationalt samarbejde mellem de lande, som samarbejder med Bælte- og Vejinitiativet, om at oprette sundhedssystemer i hvert land, og Kina gør netop dette. De har nu sendt medicinske teams til Iran, Irak, Italien, Spanien. De har sendt store mængder masker, testudstyr, beskyttelsestøj, til Italien, til Spanien, til Frankrig; selv Ursula von der Leyen, præsidenten for Europa-Kommissionen sagde, at EU skal takke Kina for at have sendt alle disse ting.

Det er min absolutte overbevisning, at USA burde stoppe kampagnen mod Kina og tage imod præsident Xi Jinpings tilbud

om samarbejde. Der var noget samarbejde, og præsident Trump er vaklende; undertiden taler han om 'Kina-virussen', så snakker han om sin gode ven Xi Jinping. Jeg mener, at sidstnævnte tilgang bør tages, og jeg synes, at præsident Trump skal tale med præsident Xi, og at de bare skulle sige, at vi er i en nødsituation; "send millioner af testudstyr, så vi kan gøre alt for at få dette under kontrol". Mens USA naturligvis øger sin egen produktion med aktiveringen nu af 'National Defense Production Act', hvor mange virksomheder opfordres af regeringen. Det bør alt sammen finde sted, men timingen er afgørende.

Det kinesiske udenrigsministerium har netop bebudet, at de nu hjælper både med hensyn til medicinsk forsyning såvel som med at sende eksperter til 82 lande i verden. Det kinesiske ækvivalent til CDC (Center for Disease Control and Prevention, USA's sundhedsstyrelse, red.) har netop holdt en hastekonference med repræsentanter for 24 afrikanske lande og lovede, at de ville hjælpe i denne situation.

Det er klart et kapløb mod tiden, men jeg tror, at de skridt der derudover må tages er på det finansielle og økonomiske område. Der er mange tegn på, at det finansielle system allerede var bankerot inden denne krise brød ud. Vi ved, at der ikke er blevet gjort noget siden 2008 for virkelig at afhjælpe de underliggende årsager til kasinoøkonomien, og hvorfor den brød sammen i 2008. Lyndon LaRouches ord om, at dette er en global sammenbrudskrise, og at der absolut ikke er noget, der kan gøres for at redde dette system; at det er bankerot, og at man er nødt til at erstatte det ved hjælp af hans Fire Love – gennem et nyt kreditsystem, et Nyt Bretton Woods-system og intet andet kunne afhjælpe situationen – disse ord er forblevet sande igennem alle disse år siden 2008. Vi ved også, at Federal Reserve, den amerikanske centralbank, siden 17. september 2019 gik ind på disse utrolige pengepumpeoperationer, de såkaldte 'overnight' repo-kreditter, der angiveligt bliver taget ud af systemet igen hver morgen. Men

hvis man ser på Federal Reserves balance, er det meget tydeligt, at de har tilføjet flere hundrede milliarder dollars til denne balance, og at situationen virkelig er en hyperinflatorisk 'penge-pumpning'.

Man er nødt til at skelne. Jeg siger ikke, at de foranstaltninger, der blev truffet af EU, at ECB for eksempel stiller 750 milliarder dollars til rådighed på forskellige vis, med opkøb af obligationer, at regeringer hjælper virksomheder med at holde sig oven vande, udsætter skattebetalinger. Disse foranstaltninger er meget nyttige, og Federal Reserve har gjort lignende ting. Jeg tror for 1,2 billioner \$ tilsammen, og mere i vente. Men sagen er, at selvom jeg ikke siger, at disse foranstaltninger ikke bør tages – inklusive at give penge direkte til enkeltpersoner for at holde dem oven vande... for hvad er situationen for arbejdsløse og hjemløse? Alt dette skal der virkelig tages hånd om, men det løser ikke problemet. Hvis man beholder kasinoøkonomien, og dette absolut fallerede system og blot fortsætter med at tilføje likviditet, kan det være en mulig løsning på kort sigt. Men det vil have en fuldstændig hyperinflatorisk effekt – ikke på lang sigt.. ikke på mellemlang sigt – men på relativ kort sigt.

Det er nøjagtigt, hvad der vil ske verden over. Hvis man ser på, hvad der skete i Tyskland i 1923, da hyperinflation ødelagde alle menneskers livsopsparing, fordi penge blev stadig mere værdiløse, er det en stor fare. Derfor opfordrede jeg for et par dage siden i en kort udtalelse, som Dennis henviste til i begyndelsen, til at de finansielle markeder lukkes ned. Hvis man holder denne kasinoøkonomi kørende, vil det lige præcist føre til hyperinflation. Jeg mener, at dette må gøres. Man bliver nødt til at lukke markederne ned. I mellemtiden er der mange økonomer, der har opfordret til lignende foranstaltninger. Også den militære analytiker Pat Lang sagde dybest set det samme, fordi disse vilde udsving på aktiemarkedet; dette er et holocaust, som ikke stopper.

Derefter må man gå ind for Glass-Steagall; nu! Udsæt det ikke! Stil det ikke i bero. Præsident Trump lovede mange gange i valgkampen 2016, at han ville gennemføre Glass-Steagall, og nu er præcis øjeblikket til at gøre dette.

Hvad det betyder, er at nøjagtigt de samme foranstaltninger, som dem der blev truffet af Franklin D. Roosevelt i 1933, må iværksættes præcis således. Min afdøde mand understregede altid, "Der skal ikke ændres noget. Argumenterne om, at markederne i dag er mere komplicerede, og at der er brug for derivater, afviste han det kategorisk altid. Grundlæggende ville det betyde, at der opstilles brandmure mellem forretningsbankerne og investeringsbankerne; og at forretningsbankerne sættes under statsbeskyttelse, så de kan fortsætte med at yde kredit til realøkonomien, de små og mellemstore virksomheder, handel, detailhandel, alle disse ting, der er væsentlige for den reelle økonomi. Men man udskiller investeringsbankerne fuldstændig. Det betyder, at investeringsbankerne ikke længere skal have adgang til forretningsbankernes opsparingskonti, og at de ikke skal reddes med skatteydernes penge.

"Da nogle af disse produkter er komplicerede, fordi pensionsfondene og andre legitime ting, der hører til folks livsopsparing, i mellemtiden er vævet sammen med derivaterne og hele kasino-aspektet i det finansielle system, er der derfor brug for en 'timeout'; alt må indefrys, og så skal en statskommission undersøge, hvad der er legitimt i disse aktiver, og de skal skilles ud og beskyttes. Det vil være kompliceret, men det må og skal gøres.

"Derfor vil der, hvis investeringsbankdelen af det finansielle system elimineres, naturligvis ikke være tilstrækkelig med likviditet. Og det er grunden til, at hr. LaRouche sagde, at dette er tidspunktet, hvor man må genoprette et hamiltonisk banksystem, man er nødt til at oprette en nationalbank – ikke blot i ét land, men praktisk talt i alle lande – og så er man nødt til at forbinde disse nationalbanker gennem faste

valutakurser. Der må indgås langsigtede aftaler om investeringer i veldefinerede genopbygningsprojekter; genopbygning af sundhedssektoren, beskyttelse og genopbygning af suverænitet indenfor landbrugsområdet for at rekonstruere krigshærgede regioner som Sydvestasien. Årsagerne til at det afrikanske kontinent og andre lande på den sydlige halvkugle er så sårbare må én gang for alle afhjælpes; hvilket betyder, at man for alvor må begynde at industrialisere disse lande, landene i Afrika og landene i Latinamerika og Asien, og man er nødt til at hjælpe dem med at opbygge infrastruktur som en forudsætning for industriel produktion og udvikling af landbrug.

"Og på den måde skaber man betingelserne for at skabe et tilstrækkeligt sundhedssystem i alle lande. Alt dette skal gøres samtidig, og det vil naturligvis ikke gå glat, men hvis ikke man går i denne retning, er der ikke alene fare for, at coronavirus kommer tilbage og hærger, men der er absolut intet til hinder for udbrud af nye vira og nye sygdomme.

"Og derfor er dette en absolut nødvendighed, at vi retter fejlene begået igennem de seneste adskillige årtier, især de sidste 30 år med deregulering af markederne og at give spekulanterne ret til alting og skære ned på den almene velfærd."

Hvorfor er det, at USA's og de europæiske sundhedssystemer er i så dårlig stand? Fordi der var nedskæringer; hospitaler blev lukket ned, alt blev privatiseret, væsentlig produktion blev outsourcet til lavtlønslande, og lagre af testudstyr, værnemidler blev opgivet. Hospitaler lukkede, og produktionen blev outsourcet til Kina og Indien, hvorfor vi i de såkaldt avancerede lande nu ikke har denne slags ressourcer.

Så det må korrigeres. Jeg mener at denne nødvendighed for at vende tilbage til idéen om det almene vel, som værende økonomiens omdrejningspunkt, er absolut tidens hovedspørgsmål. Og jeg tror at vi bliver nødt til at reflektere over hvilke

fejl er blevet begået, og vi har én uomstødelig målestok, og det er det som hr. LaRouche sagde for over 50 år siden, begyndende i 1971, hvor han pegede på faren for en ny depression, en ny fascisme, da Nixon frakoblede dollaren fra guldstandarden og droppede de faste vekselkurser. På det tidspunkt sagde han, at hvis man fortsætter i denne retning, vil det ende i en katastrofe, faren for en depression, faren for en ny fascisme. I 1974 etablerede han dernæst en Biologisk Holocaust-arbejdsgruppe, som havde til formål at undersøge effekten af Verdensbankens og Den internationale Valutafonds politik, som ikke tillod tredje verdenslandene at udvikle infrastruktur, et sundhedssystem, og havde betingelser, der tvang dem til at betale deres gæld til disse institutioner og gæld til bankerne i Vesten, før det var tilladt at investere i deres egne økonomier. Det er grunden til at Afrika stadig befinder sig i denne tilstand. Dette må forstås. Vi sagde på det tidspunkt, at Den internationale Valutafonds politik er værre end Hitlers, og der var en voldsom reaktion på dette; jeg husker det tydeligt, men det ramte hovedet på sømmet. Hvis man betragter de millioner af mennesker, som døde uden nogen som helst grund, udover manglen på udvikling, så er det fuldstændig berettiget.

Denne organisation har i de efterfølgende år produceret seks større studier, som man kan finde enten på internettet eller få dem ved at kontakte os, hvor vi fuldstændig påviste hvad resultatet ville blive af denne politik. Nu bliver vi virkelig nødt til at genoverveje hvad der gik galt med den liberale politik. Der var en masse angreb på Kina, fordi de er et diktatur, og jeg mener, altså, hvis man har et velvilligt diktatur, et diktatur der mener det vel, som er godt for dens borgere, som løftede 850 millioner mennesker ud af fattigdom, og nu hjælper 82 lande i verden med at bekæmpe pandemien, måske er dette diktatur ikke så dårligt, og måske er det en forkert måde at navngive det på. Måske er det en konfutsiansk stat, som er mere interesseret i befolkningens almene vel. Jeg synes at folk, frem for at blive fortørnet, burde tænke

nærmere over grunden til at Kina har succes, og hvorfor det er Vesten, som har disse problemer lige i øjeblikket. Kina er ikke skadefro, tvært imod, og jeg tror, at det vigtigste, som kan drages fra hele denne oplevelse, er, at vi må lære at samarbejde. Der findes ingen måde, hvorpå en geopolitisk konfrontation kan vinde over coronaviruset, eller nogen anden sygdom.

Se, den 3. januar opfordrede jeg til at afholde et hastetopmøde mellem Præsident Trump, Putin og Xi. Dette var pga. udviklingerne omkring mordet på den iranske general Soleimani. I mellemtiden lavede Præsident Putin et lignende forslag ved at kræve et topmøde mellem de permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd, for at behandle presserende anliggender for hele menneskeheden, og alle de andre lande har allerede accepteret at samarbejde om et sådant møde. Og jeg tror, at den eneste måde hvorpå vi kan overvinde denne nuværende krise, er at have et sådant hastetopmøde, hvilket, som hr. LaRouche nærmere beskrev dette for mange år siden, må inkludere USA, Rusland, Kina og Indien, fordi disse fire lande er repræsentative for hele verden. Dette er ikke en eksklusiv idé; andre lande og regeringer kan deltage og støtte op om dette, men der er brug for en sådan form for magtkonstellation, for virkelig at kunne etablere en anderledes verdensorden.

Jeg mener, at det første skridt åbenlyst er et samarbejde for at bekæmpe pandemien. Jeg tror, at Kina videregav genomets kode, gensammensætningen, umiddelbart efter at de havde kortlagt dette til alle laboratorier, og det var det første positive skridt i den rigtige retning. Der findes allerede en hel del samarbejde mellem forskellige institutioner; for eksempel mellem kinesiske videnskabsinstitutioner og Pasteur-Instituttet i Frankrig. Dette bør styrkes, og alle laboratorier og alle videnskabsfolk bør absolut samarbejde, og ikke bekæmpe hinanden, fordi dette er et for stort problem for ét enkelt land. Og dernæst, naturligvis den form for tiltag

som jeg lige nævnte med Hr. LaRouches Fire Love: Glass-Steagall; et globalt Glass/Steagall-system; en nationalbank i hvert land; og så et samarbejde i et Nyt Bretton Woods-system som Franklin D. Roosevelt tilsigtede det. Dvs. at det ikke er som det Bretton Woods-system, der blev etableret af Truman og Churchill, som mere eller mindre udelukkede kreditter til udviklingslandene; men hr. LaRouche betonedede ofte, at et Nyt Bretton Woods må og skal forsyne udviklingslandene med kreditter til industrialisering.

Jeg tror, at et sådant topmøde er absolut muligt. Jeg mener, at dette er vejen vi må gå. Vi bliver nødt til at opnå et Nyt Paradigme, hvor hele menneskeheden samarbejder, og jeg tror at hvis vi bevæger os i denne retning, og også tager den sande menneskelighed til os, som vi har set – for eksempel den førende læge i det medicinske hold fra Wuhan, der sagde, at det som virkelig har fået disse læger og sygeplejersker gennem en meget svær tid var kærlighed, kærlighed til sine familier, kærlighed til sin nation, men specielt kærlighed for hele menneskeheden, og at et individ er dødeligt, men kærlighed er udødelig. Og så var der mange der udtrykte dette, hvor folk i Italien i begyndelsen sang klassiske sange fra deres balkoner, for at give hinanden mod. Vores medlemmer har nu fortalt mig, at det er ophørt, fordi de alle sørger, pga. krisens omfang. Andre steder, eftersom orkestrer ikke længere kan optræde i teatre, der nu er lukkede, opføres klassisk musik, som vil blive sendt gratis over internettet.

Der er en tydelig forståelse for, at man i en krise som denne har brug for skønhedens inspiration, man har brug den klassiske kulturs dybeste udtryk, fordi man må give folk den indre styrke til at klare sig igennem sådanne meget, meget svære tider. Dette bringer mig til min sidste pointe, nemlig den at vi absolut må overvinde denne krise, ved at smide alt det affald ud, som har domineret vores kultur de sidste årtier. Al hæsligheden i den såkaldte moderne kultur, ungdomskulturens hæslighed, det meste af den populære kultur

burde bare smides på lossepladsen, og vi må have en klassisk, musikalsk renæssance. Og det skønne er, at dette år er Beethoven-året, og selvom det er meget, meget forfærdeligt, at de fleste, eller alle Beethoven-årets begivenheder i Tyskland er blevet lukket ned, pga. pandemien, betyder dette ikke, at man ikke kan lytte til mange gode opførelser fra tidligere.

Og man kan virkelig lytte til Beethoven hver eneste dag for at få den inspiration og styrke til at tænke som Beethoven, som hr. LaRouche skrev, eller gav som overskrift til en af hans artikler, og opløfte en selv til den form for tankegang, hvor man tænker som Beethoven eller Schiller. "Alle Mennesker bliver brødre," det er teksten fra den 9. symfoni, "dette kys til verden vid". Og den skønhed i den fjerde del af den 9. symfoni er den ånd, som vi, som én menneskehed, må have, når vi kommer ud på den anden side af disse kriser. Hvis vi gør dette, hvis vi forener menneskeheden, gennem en enorm, fælles anstrengelse, i kærlighed til hele menneskeheden, da tror jeg, hvis det lykkes at komme igennem denne krise, at vi virkelig kan gå ind i en ny historisk æra, for menneskeheden, hvor vi faktisk i sandhed kan sige, at dette er en menneskelig verden, og at vi vil gøre ting på en helt anden måde fra nu af. Det er hvad jeg ville sige.